

[Aksel Larsen.]

folketinget er og ikke kan skaffes flertal for ophævelse af skattefradragsreglen. Det var ikke en konstatering af fakta, det var en påstand. Jeg vil mene, at der ikke er dækning for denne påstand. Den største hindring for at få denne tåbelige regel afskaffet har hidtil været, at regeringen og socialdemokratiet ikke ville stemme derfor, men, hver gang det var til afstemning, sagde, at de ville stemme imod. Jeg er sikker på, at man, hvis regeringen enten tilsluttede sig det forslag, vi har fremsat, eller kom med et selvstændigt forslag, og hvis socialdemokratiet i offentligheden og her i tinget med styrke gik ind for det, ville få en sådan forhandling, at flertallet af tingets medlemmer og partier ville indse, at der her måtte en virkelig reform til, at dette er det mest tiltrængte. Venstre og de konservative ville muligvis fortsat være modstandere af skattefradragsreglens ophævelse, men der ville blive flertal for den.

Finansministeren (Henry Grünbaum): Jeg vil også gerne sige til hr. Haunstrup Clemmensen, at man kommer ikke uden om at lægge et betydeligt ansvar netop på hans parti for den urimelige skatteordning, vi har her i landet. Også andre partier har igennem årene været modstandere af en ændring af skattelovgivningen i retning af, at skattefradragsreglen blev ophævet. Kampmann fremsatte i sin tid et lovforslag om ophævelse af skattefradragsreglen — det gik ikke igennem. Det er mit indtryk, at der efterhånden er en betydelig større forståelse for ulemperne ved denne regel i vor skatte-lovgivning, end der tidligere har været. Det er vel desværre stadig sådan — på grund af den agitation, der føres — at en stor del af befolkningen i skattefradragsreglen mener at have en beskyttelse og en begunstiggelse, som det allerstørste flertal i virkeligheden ikke har. Det store flertal har ikke denne begunstiggelse. Det ved alle, som har med skatter at gøre, men alligevel fortsætter man med denne agitation om, at skattefradragsreglen beskytter skatteyderne. I virkeligheden er det omvendt. Det ved også enhver, der virkelig beskæftiger sig med skatter. Den meget kraftige stigning i progressionen, som vi har i Danmark, når vi kommer op over proportional-

skattegrænsen, skyldes jo netop skattefradragsreglen.

Jeg har ikke lagt skjul på mine personlige synspunkter. Jeg har sagt det offentligt; jeg har skrevet om det. Jeg har sagt, at det er praktisk taget umuligt at gennemføre en rimelig skatteskala med rimelige procenter for mellemindekomsterne, hvis man oprettholder skattefradragsreglen. Man kan forlænge proportional-skattetrækket noget — nu er vi altså inde i en skattereformdebat — men det er meget dyrt. Jeg skal ikke her komme ind på, hvad det koster. Det betyder imidlertid kun, at man i den nye ende af strækket får en så meget kraftigere stigning. Man skal måske op i nærheden af 100 pct., hvis man vil gøre det.

Hvis man sætter sig ned og sagligt prøver under det nuværende system, som hr. Haunstrup Clemmensen talte om, altså med bibeholdelse af skattefradragsreglen, at løse nogle af disse særlige problemer for mellemindekomsterne og prøver at lave en skatteskala, som tilgodeser dette formål, vil man meget hurtigt opdage — det ville hr. Haunstrup Clemmensen også, hvis han gjorde det — at det simpelt hen ikke kan lade sig gøre. Det er der ikke penge til, eller det ville føles som en fuldstændig urimelighed. Man kan gøre det — som hr. Baunsgaard har været inde på, og som jeg også selv tidligere i Odense var inde på — at man kan prøve at sænke procenterne lige over de 22.000 i skalaindkomst. Det har jeg også set på; det er meget dyrt, og også det er vanskeligt og giver heller ikke nogen egentlig løsning af problemerne. Man kan lempe lidt på et stræk, men så ryger man altså igen op på de meget høje procenter, så jeg tror desværre, at vi, hvis vi skal diskutere dette sagligt, må fastslå, at skattefradragsreglen bevirker, at man ikke kan løse disse problemer. Hvis jeg derimod skal forstå hr. Haunstrup Clemmensens udtalelser på den måde, at man fra konservativ side nu virkelig erkender, at der er dette problem for mellemindekomsterne, er det da altid noget. Jeg ved, at hr. Haunstrup Clemmensen tidligere her i folketinget har givet udtryk for vilje til at være med til at løse disse problemer. Han talte dengang om, at man måske kunne lægge loft over skatten, at man kunne undgå skattefradragsreglen og blive enig om et loft over skatten, så-